

פרשת תרומה < 48 > ל' שבט התשע"א

גילוי דעת

מהפכה

דיברנו עם המזרחן, ד"ר מרדכי קידה, כדי שיעשה לכם (ולנו) סדר במהומות במצרים, ובעולם הערבי. אחד על אחד

ראו הוזהרתם!

בת שירות מקווה שהאגודות יטפלו בנושא הטורמפים לפני שיהיה מאוחר מדי. שירות לכוחות

מי אחראי על הציוד שנשרף בהובלה? שוהת הדין
איך מוצאים את הדרך לבית הכנסת ביפו? תכנית הגרעין
ולמה פוטרה העובדת החרוצה? גלילי לב

ועשית מנחת זבח טהור מקשה מעשה המנוחה תרומה כ"ה, ל"א

אבי קנטרוביץ < מנכ"ל תנועה כהלכה

כך נשלט ברכב (חלק ראשון)

בשתי תאונות קטלניות שהיו בשבוע האחרון איבדו הנהגים שליטה ברכב, פגעו במעקה בטיחות, התהפכו ונהרגו.

כמעט כל אחד יכול לנהוג ברכב בקו ישר במהירות גבוהה כשאין אף אחד בסביבה. העניינים מתחילים להסתבך כשצריך לבצע פניה, או לעקוף רכב אחר במהירות גבוהה.

איך מגיעים לשליטה ברכב?

דבר ראשון, צריך להכיר היטב את המכונית, אחרת יהיו לנו הפתעות. החוק דורש ממנו להפגין בקיאות בהפעלת המכונית. ההגה ודוושות התאוצה והבלימה (והמצמד ברכב ידני) נמצאים בערך באותו מקום בכל כלי רכב, אך אביזרי השליטה והבקרה עשויים להיות במקומות שונים ולהיות מופעלים באורח שונה. על כן, חובה להתעניין וללמוד את מיקום כל האביזרים לפני הנהיגה הראשונה ברכב כלשהו ואפילו להכיר את תפעול הרדיו.

מהירות - המפתח לשליטה

מהירות מופרזת היא מהירות שאינה מתאימה לתנאי הנהיגה: מצב הנהג, הרכב, הדרך, התנועה והסביבה.

הנהג הטוב מסיע את הרכב לאורך קילומטרים רבים מבלי שיזוזו חפצים בתוך הרכב ומבלי שאנשים 'יעופו' זה על זה. צריכה להידלק במוחנו נורית אדומה כאשר הנוסעים מחבקים בחוזקה את המושב שלפניהם, ו/או נאחזים בכל כוחם בידית, בדלת או בחלון. זה קורה לפני פנייה חדה או כשהנהג אינו שומר מרחק מתאים מהרכב שלפניו.

'הופתעתי', 'לא הספקתי', 'הוא קפץ לי לתוך הגלגלים' ועוד, הם ביטויים אופייניים לתגובה במצב תאונה. צריך לזכור כי אין דבר כזה 'לעצור על המקום'. לדוגמה, זמן התגובה לנהג הנוסע במהירות 80 קמ"ש יהיה כ-15 מטר לפחות, ואם הפעולה שלו היא בלימת חירום ולא סטייה, הוא ימשיך לנוע 15 מטרים נוספים ויפגע בכל מה שיימצא בשטח זה.

לסיכום: מהירות זרם התנועה, כל עוד היא בתחום המותר, מצביעה על מצב הדרך. כדאי לבחור מהירות כזו שתאפשר לנו להתמודד עם הקשיים ועם התנאים בכביש שבו אנו נמצאים. יש להאט באזורים בהם יש הולכי רגל או הפרעות אפשריות לתנועה. גם לפני פניות ועיקולי דרך יש להאט ואף לשלב הילוך נמוך, שישפר את יכולת ההיגוי והשליטה.

אדם מאמין נוהג לחומר

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

הרשות הלאומית
לביטוח בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לביטוח בדרכים:

**בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 7 בני אדם
ועוד 3 נפטר מפיציות קודמות**

**תכניסו את זה לראש
ותוציאו לו
את הכביש מהידיים!**

היית נותן את זה לילד בן 8?

המעוניינים

לפרסם במדור זה

את פעילותם בנושא זהירות בדרכים
מוזמנים לשלוח אלינו מידע

על הפעילות ועל הפועלים למייל:

zehirut@pisrael.com

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

גליון 48
פרשת תרומה
ל' שבט תשע"א

תמונת שער:

ועשית
מנרת זהב טהור
מקשה תעשה המנורה
תרומה כ"ה, ל"א

התמונה בשער צולמה ע"י דורון שר אבי
בפסיפס בית הכנסת העתיק בסוסיא

בכל שבוע תתפרסם בעז"ה תמונת
שער מתוך מבחר תמונות שתשלחו
אתם הקוראים. **אתם מוזמנים לשלוח
תמונה הקשורה לפרשת תצוה**
למייל: gdaat@pisrael.com
לציון עבור תמונת שעה. עפ"י התקנון

**הגיליון מוקדש לעילוי נשמת
הרב מרדכי אליהו זצ"ל**

זה עונג שבת

הדלקת נרות < ירושלים 4:39 תל אביב: 4:57 חיפה: 4:47
צאת השבת < ירושלים 5:53 תל אביב: 5:55 חיפה: 5:53

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל
הפקה ופרסומות: & פרסומי ישראל ושות'
לפרסום, למודעות ולהנצחות: ורד כהן-חדד
02-5350916 ■ gdaat@pisrael.com
עריכה: עפר מעוז | **ע. עריכת לשון:** מרב הולצמן
עיצוב: תמי כהן וצ. מילר
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד
© כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'
■ נא לא לקרוא בשעת התפילה
■ נא לשמור על קדושת הגיליון
■ כל ההכנסות מהגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

גם אותם תרגישו בבית

פרויקט "תרגישו בבית" של מפעלות הציונות הדתית סיפור של הצלחה!

אנו שמחים לבשר, כי לאור הבקשות הרבות, מרחיבים מפעלות הציונות הדתית בשיתוף 'צהר' ו'מעלה' את פרויקט 'תרגישו בבית' לערים וקהילות נוספות בכל רחבי הארץ, ומזמינים גם אתכם להצטרף להצלחה.

מעוניינים לקחת חלק? אנו מזמינים אתכם, נציגי הקהילות וועדי בתי הכנסת - להשתתף במפגשים אזוריים שייערכו לקראת תחילתה של פעילות נוספת. במהלך המפגש תינתן סקירה על הפרויקט מפי אישי ציבור ופעילים מהשטח, ופרטים על אופן ההצטרפות מאת מינהלת הפרויקט.

ירושלים - יום ראשון, ט' אדר א' (13.2.2011)
חיפה - יום רביעי, י"ב אדר א' (16.2.2011)
רמת גן - יום חמישי, י"ג אדר א' (17.2.2011)

ההצטרפות לפרויקט מותנת בהרשמה מראש.
קהילה המעוניינת להצטרף מתבקשת לשלוח למפגש 3 נציגים מועד הקהילה.
לפרטים אודות המפגשים והזמנת מקום, אנא צרו קשר עם חגי מאיר
בדוא"ל: targishu.babait@gmail.com

www.mifalot.org

נשים והלכה

הרב יעקב אריאל - רב העיר רמת גן

גילוי דעת

“נצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו”

אחד השינויים הגדולים המתחוללים בזוגיות המודרנית היא בתחום הדתי. אישה אומנם פטורה פורמלית ממצוות עשה שהזמן גרמא ומתלמוד תורה; אולם כבר החפץ חיים פסק שעל אישה בדורנו ללמוד תורה, כדי שאישיותה הרוחנית תתפתח אף היא במקביל לצדדים אחרים באישיותה. כמו כן, עליה להתמודד עם שאלות הלכתיות ואמוניות בכוחות עצמה ומשום כך עליה לבנות את אישיותה בהתאם. האישה רוצה להיות גם שותפה בעולמה הרוחני של היהדות, לקיים מצוות לפי אפשרויותיה. על הבעל להבין את רגישותה של בת זוגו ולעודד אותה לטפח את אישיותה הרוחנית. מאידך, על בני הזוג להגיע יחד להבנה הדדית באשר לסדר העדיפויות.

לדוגמה: אישה רוצה לשמוע שופר. רצון זה חיובי, אך לא עד כדי כך שהאישה תעדיף שבעלה יישאר בבית בזמן התפילה וישמור על הילדים, כדי שהיא תלך לבית הכנסת. כאן יש סולם עדיפויות הלכתי ברור. לשם כך פטרה התורה את האישה מתקיעת שופר, כדי שהאישה כאם כל ח, תדאג קודם כל להמשכיות, שהדור הבא גם כן ישתתף בחוויה גדולה זו, ולכן זכותה להישאר בבית באותה שנה.

דוגמא זו יכולה לשמש כבניין אב (או אולי יותר נכון כבניין אם...) לבעיות דומות. זוג נכון מונע את הבעיה

ועוקף אותה. למשל, על ידי השכמת הבעל לתפילת ותיקין כדי להחליף את אשתו בתפילת מוסף. או על ידי תורות של שמרטפיות מתחלפות לילדי כמה משפחות במשותף. אך חשוב יותר מכל הוא שעל הזוג להבהיר לעצמו שבעיה כזאת היא עראית. הילדים גדלים מהר והחיים ארוכים, כך שהאשה תוכל להשלים את החסר בשנים הבאות. עם זאת על הבעל לפצותה גם באותן שנים בהן האשה כביכול 'מקופחת', על ידי ויתור מצדו בתחומים מסוימים כדי שגם אשתו תוכל למלא את המצברים הרוחניים שלה.

בלימוד תורה מורגש בדורנו מהפך של ממש. נשים חפצות כיום ללמוד תורה, לפעמים גם יותר מגברים. כשם שגברים עולים על נשותיהם בתחומים שהם עוסקים בהם יותר, כגון תלמוד, הנשים יכולות לעלות על בעליהן בתחומים אחרים, למשל בתנ"ך. מספרים על גדולי ישראל שהיו זקוקים למקור מסוים בתנ"ך שנשכח מהם, ופנו לנשותיהם שהיו בקיאות בתנ"ך יותר מהם שתאתרנה להם את הפסוק הנחוץ. בעבר, האישה ראתה לכבוד לה להיות בת זוג לגבר היודע תורה יותר ממנה, אולם כבר בתלמוד מוזכרת האפשרות שבעל נזקק לעזרת אשתו בתפילה. התלמוד רואה בכך 'מארה'. אין ספק שבדבר כה בסיסי כמו תפילה אינו לו לבעל שאשתו צריכה לסייע לו להתפלל, אך בתחומים אחרים, אין מניעה שאשה תעלה על בעלה.

בעבר, שכרה של האישה הובטח לה על שדאגה לכך שבעלה ושילדיה ילמדו תורה. חלוקת התפקידים אפשרה לאישה לשחרר את בעלה ללמוד תורה כשהיא ממתינה לו בבית. כיום גם האישה מעוניינת וצריכה ללמוד תורה. מאידך, הבעל בוודאי נשאר בחיובו הקודם ללמוד תורה.

כיצד פותרים את הבעיה? על ידי הבנה וגמישות ניתן לאחוז את החבל בשני קצותיו. כגון: תיאום זמנים והחלפת תפקידים לעתים נחוצות, כשהבעל נשאר ללמוד בבית והאשה יוצאת לשיעור. על כל זוג למצוא את הדרך הנכונה איך לאפשר לכל אחד מהם גם למלא את תפקידו הרגיל בבית וגם למלא את תפקידו כאדם שוחר תורה מישראל.

ההלכה - כשמה כן היא. היא הולכת ונמשכת מדור לדור, ונותנת בידינו כלים להתמודדות זו. עקרונות ההלכה - נצחיים הם, אולם המציאות הכלכלית והחברתית משתנה ללא הרף. ההלכה לא דורשת הקפאה של מצבים אלו, אדרבה - היא שמחה להחיל את עקרונותיה הנצחיים על כל התמודדות המתחוללות בחיים. צריך רק ללמוד את עקרונותיה וליישם בצורה נכונה.

משום כך הארון שבתוכו הונחה התורה היה מורכב משלושה ארונות. ארון עץ פנים, ושני ארונות זהב מקיפים אותו משני צדדיו. כי התורה עץ חיים היא, אולם מסגרתה קבועה ונצחית. ■

כל סמניה

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

גילוי דע

במסגרת זו החיליתי בחיפוש סממני הקטורת. נראה כי רובם גדלו בעבר באזור יריחו ועין גדי, וכעת נאלצנו לייבא אותם מחדש מערב הסעודית, כוויט, תימן ועוד.

כאשר אספנו את הסממנים בשטח, נוכחתי לדעת שחלק מדברי הראשונים מתבררים על ידי כך הרבה יותר לעומק. לדוגמא, אפשר לראות את דעתו של רס"ג שאמר שהצרי הוא תרכובת של 75 סממנים. סברנו שמדובר בתרכובת שאולי הייתה מוכרת בזמנו, כך שלתחילה לא חשבנו למוצאה. והנה, באחד הימים נשאלתי על ידי אחד מגדולי סוחרי הסממנים במדינת ערב האם אני מעוניין ב'בושם של 75 בשמים'. מיד הבנתי שהרס"ג דיבר על תרכובת הידועה עד ימינו. האומנים של טיטוס (שחיק עצמות), יוצרי השער

של ישיבת פוניבז', הרב יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל. שלושתם ענו לי באותה מטבע - יש ללמד את הציבור את הדברים שיעניינו אותם ומתוך כך חיבת המקדש תהיה על כולם. מתוך אתגר זה החלטתי לאסוף את החומרים השונים הקשורים במקדש, להראותם ולהורות עליהם בבתי ספר ובימי עיון לציבור הרחב.

**איני מעוניין
שיאמרו לי בבית דין
של מעלה ש'זכיתי'
לכרת שעוד אף אחד
לא זכה לו**

בשבועות הקרובים אנו נכנסים לפרשיות המשכן. בדרך כלל התורה חסכנית במילותיה, ופעמים מפסוק אחד מתרחבים דיונים עד לכדי כמעט מסכת שלמה. והנה בפרשיות המשכן התורה מספרת בהרחבה על כל מה שהיה במשכן, וחוזרת ומפרטת גם על הציווי וגם על העשייה בשטח. הפרשנים דנו במטרת הדברים וראו בזאת הכנה לעבודת המקדש במהרה בימינו. מתוך כך נראה שיש חשיבות מיוחדת להתכונן לבניין המקדש. בזמנו אמר לנו הרב מן ההר זצוק"ל שחשוב ללמוד את נושא המקדש, ושמי שיהיה בקי בנושא יזכה להיות מן הפוסקים של המקדש. משהחיליתי ללמוד את נושא המקדש שמתי לב שהוא אינו מוכר ונראה לאנשים רבים כדבר חלומי בלבד. מתוך כך פניתי לשלושה מגדולי הדור בדת מה לעשות לתיקון המצב.

פניתי למו"ר הרב צבי יהודה זצ"ל ובמקביל לרב שן זצ"ל שעימו היה לי קשר מיוחד, ואחר כך אל המשגיח

ברומא, התפארו שהם הביאו את פארה של ארץ ישראל לרומא, ביניהם המנורה, החצוצרות ועוד. אחרוני אנשי התהלוכה בשער נושאים בידם ענף בלתי מזוהה. מהשוואת התמונות לתרגומים ולציורים בכתבי יד עתיקים, מתברר שהם מתפארים בהבאת הבושם המפורסם - אפרסמון.

באופן מעשי לא אספנו רק אחד עשר סממנים, היות שישנם גם חומרי עזר וכן חומרים לניקוי הציפורן. כמו כן ישנן שיטות שונות בין הראשונים, ועל כן אספנו את כל הבשמים לשיטות הרמב"ם, רש"י, רד"ק ועוד.

כמובן שלא יכולנו לשרוף ולהריח את כל הסממנים יחדיו שהרי נאמר 'במתכונתו לא תעשו כמהו', ואיני מעוניין שיאמרו לי בבית דין של מעלה ש'זכתי' לכתר שעוד אף אחד לא זכה לו.

החבר מסיים את ספר הכוזרי במשפט 'כי ירושלים אומנם תיבנה כשיספדו בני ישראל לה תכלית הכוסף עד שיחוננו אבניה ועפרה'. מאוד קשה לכסוף לדבר שלא מכירים, ועל כן נשתדל לתת פירוט על הקטורת ועל הנאמר עליה בתפילה וכן על זיהוי התכלת, הארגמן, תולעת השני והשמיר בימינו ■

לידידנו היקרים בשיבת בית אורות
ראש הישיבה **הרב דני איזק שליט"א**
למנהלים שלמה צוויקלר ואליסף ורמן
ולכל בית הישיבה הקדושה

**ברכות חמות לרגל הנחת אבן הפינה
לשכונה החדשה בקרית הישיבה**

תזכו להמשיך ליישב את ירושלים הקדושה
בבנין בתורה וביראה

אתכם לאורך כל הדרך
משפחת **פרסומי ישראל** ושות'

משרד ראש הממשלה
אגף הגיוור

משרד ראש הממשלה – אגף הגיוור
בשיתוף מינהל החינוך הדתי – משרד החינוך והרבנות הצבאית הראשית

מקיים לראשונה כנס בנושא דרכים בלימוד אמונה

"באמונתו יחיה"

(חבקוק ב')

יסוד עבודתנו החינוכית נעוץ
באמונת ישראל לדורותיה.

נתכנס יחדיו כל השותפים במלאכת החינוך
לבירור דרכנו בלימוד האמונה בדורנו.

בתכנית:

הרב חיים דרוקמן, ראש מערך הגיוור -

"באמונתו יחיה"

רב שיח "רבה אמונתך" -

דרכים בלימוד אמונה

הרב רפי פרץ - הרב הצבאי הראשי

הרב **צפניה דרורי** - רבה של קריית שמונה ואב"ד גיוור

אברהם ליפשיץ - ראש מינהל החינוך הדתי

הנחלת האמונה בכיתה - כלים חדשניים ומתודות, בהנחיית אנשי חינוך והוראה

ארץ ישראל	עם ישראל	תורת ישראל
הרב רמי ינאי - הכשרת מורים, אמונה מתוך לימוד תנ"ך	הרב יוחאי רודיק - משרד החינוך, אמונה בדור הגאולה	הרב אלדד זמיר - אולפני גיוור, אמונה בתורה שבע"פ
גלעד לואיס - חינוך נוער, אמונה בארץ	רפי קפלן - חינוך לא פורמאלי, אמונה בעם	אליעזר לוי - אולפני גיוור, אמונה בא-ל אחד

רב שיח בנושא הוראת אמונה בכיתות הגיוור

דילמות בהוראת אמונה לבוגרי מערכת החינוך בארץ בהשתתפות מורים	כיצד נסייע לחייל המתגייס? בהשתתפות: מורה, רב צבאי ומפקד יחידה	לימוד אמונת ישראל לבני דת אחרת בהשתתפות: הרב דן בארי והרב אהרון שאר ישוב
---	---	--

רב שיח בנושא שבילי האמונה

הסויר בירושלים כדרך ללימוד אמונה הרב דוד אנסבכר	עליית עולי אתיופיה - אמונתם של העולים ומסורותיהם בהשתתפות: הרב יוסף הדנה והרב מנחם ולדמן	מכון מאיר אהבה ואמונה הרב עין תמיר
--	--	---

**הכנס יתקיים, אי"ה, ביום שני י' באדר א' תשע"א, 14.2.2011
בבנייני האומה בירושלים בין השעות 17:30-09:30**

לפרטים נוספים: מוקד אגף הגיוור: 02-5450100 | דוא"ל: mokedgiur@pmo.gov.il

ניהול והפקה
image

הרב, תשובה שאורכה ארבעים וחמישה עמודים. תשובה זו עוסקת בקדושת מקום מקדשנו בזמן הזה. בין היתר דן מרן הרב בתשובתו בעניין בניין המקדש בזמן הזה. שם הוא עונה לשאלות הלכתיות שונות שנשאל בנושא זה.

בין השאלות: אנחנו טמאי מתים, וכיצד נבנה את בית-המקדש? עונה הרב שטומאה הותרה בציבור. הוא מביא את דברי ר' אשתורי הפרחי בעל ה'כפתור ופרח' שמוותר להקריב תמידים ומוספים ואת כל קרבנות הציבור גם בטומאה. עוד אומר הרב שייתכן ותימצא פרה אדומה כשרה ונוכל להיטהר מטומאת מת ולהקריב את כל הקרבנות שנצטוונו בהם. בעניין הבעיה למצוא כהנים מיוחדים - שיש להם ספרי יוחסין המוכיחים בוודאות שהם כהנים - כתב מרן הרב, שדבר זה אינו מעכב כלל. בסופו של דבר הוא מסיק: "בכל אופן, לעניות דעתי, אם יהיה רצון שנבנה בית המקדש גם קודם שיבוא משיח ותתגלה נבואה וייראו הנפלאות, לא יהיה כל כך עיכוב בדבר".

בחלקו האחרון של הספר משפט כהן יש שורת תשובות בהלכות סנהדרין ובהלכות מלכים. בתוך מדור זה מופיעה תשובה בה מתוארים העקרונות היסודיים של סדרי המלכות בישראל, גם כאשר אין עדיין מלך. בסוף הספר ישנן הערות רבות של הרב צבי יהודה על רוב העניינים שהספר עוסק בהם.

נתאמץ כולנו במצוות הלימוד המעמיק בנושא המקדש ונתפלל בכל תפילת שמונה עשרה, כפי שמורה לנו ה'משנה ברורה': "חשוב בליבו ורעיונו כאילו הוא עומד במקדש בירושלים, במקום קודש הקודשים".

יהי רצון שנזכה במהרה לבנין עדי עד של בית קודשנו ותפארתנו. אמן כן יהי רצון ■

לכל התורה והמצוות כולן. אחר כך באות תשובות בנושא המקדש. על הלכות אלו ציטט רבנו בהקדמה למשפט כהן את דברי אביו, מרן הרב:

שיעור קבוע בעניין מקום המקדש. הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

"ה' יתברך נתן בתלמוד תורת הקודש סגולה גדולה... גדול תלמוד שמביא לידי מעשה... אם נתעורר ללמוד בשקידה ודעה נכונה את אלה חלקי התורה שעל הקודש והמקדש נוסדו, יביאנו תלמודם לידי מעשה, על ידי חסד עליון הגומר עלינו... עלינו להבין כי מיעוט שימת הלב והיסח הדעת מחלקי התורה הללו, שהם עיקריים לישועת נפשנו, גורם בעווננו ריחוק עת הישועה... ובעווננו אנו רואים שכמו שרבה העזובה בשכחת כלל התורה מסיבת גלותנו, כן עוד יותר נעזב וניטש הוא חלק התורה התלוי בארץ ובמקדש, כי דורשיו מעט, והוגיו נער יכתבם. על כן רחוקה הישועה ושיבתנו לארץ קדשנו הולכת בכבודות..."

רבנו הרב צבי יהודה קבע איתנו שיעור מיוחד בישיבה שבו לימד את התשובה הארוכה ביותר שכתב מרן

רבנו, הרב צבי יהודה הכהן קוק, הקדיש את מרבית שנות חייו להוצאה לאור של כתבי אביו, מרן הראי"ה קוק זצ"ל. רבנו התאמץ מאוד להשיג תשובות של אביו שהיו מפוזרות בכל העולם, והוא אכן זכה לקבל עותקים של תשובות למאות, בנושאים מגוונים, מכל רחבי תבל.

הספר הראשון של הרב קוק שרבנו הוציא לאור נקרא 'משפט כהן'. בהקדמתו לספר מתאר רבנו את הנושאים הנדונים בו: מצוות התלויות בארץ מסדר זרעים, שהוא החלק הראשון של הש"ס, הלכות המקדש, הלכות קרבנות, דיני טהרה, משפטים ושופטים, וענייני ציבור וכלל ישראל. השם 'משפט כהן' ניתן לספר על-פי הפסוק "כי יפלא ממך דבר למשפט... ובאת אל הכהנים... ואל השופט אשר יהיה בימים ההם, ודרשת והגידו לך את דבר המשפט". הכהנים והסנהדרין יושבים בבית המקדש ומשם יוצאת הוראה לכל דבר קשה בישראל.

לאמיתו של דבר כל המצוות כולן, עיקר קיומן בארץ ישראל. כדברי הספרי המובאים ברש"י וברמב"ן, שקיום כל המצוות כולן בחוץ לארץ, אפילו תפילין ומזחזה, הוא 'אימון' לקראת קיומן המלא בארץ ישראל. עוד כתב הרמב"ן: "עיקר המצוות ליושבים בארץ ה', ולפיכך אמרו בספרי 'וישבת בה ושמרת לעשות'. ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות". כך כתב גם הרשב"א בתשובותיו: "ועיקר מצוות התורה כולן בארץ הן, עד כי כמה מצוות אין נוהגות כלל אלא בארץ..."

גם ה'בית יוסף' כתב בדרשותיו "כי עיקר קיום המצוות בארץ", וכן כתבו ראשונים ואחרונים רבים.

מסיבה זו, התשובות הראשונות ב'משפט כהן' עוסקות במצוות התלויות בארץ. שיעור קיומן הוא דווקא בארץ ישראל. רבנו הסביר שלמצוות אלו יש 'ערך מרכזי ויסודי

שומרים על ההובלה

הרב משה ארנר - אב"ד לענייני ממונות ארץ חמדה - גזית

שורת הדין

לאחר כחצי שעה, עלה עשן מעומק הנגרה. העשן זה התפתח במהרה לשרפה ונסיונות הכיבוי לא צלחו. לאחר מכן, כותבת השריפה בידי מכבי האש. רוב מוחלט של תכולת הנגרה נשרף או ניזוק באופן המוציא אותו משימוש.

את שאריות השרפה אספה חברת ההובלה אל משאית אחרת שהוזמנה לצורך כך ונפרקו בחצר בית התובע עד השעות הקטנות של הלילה.

תכולת המכולה לא הייתה מבטחת על ידי התובעים או הנתבע. התובעים טוענים שמקובל שחברת ההובלה

המשך <<<

ישב רמי ושני סבלים ולאחריו נסעה מכונית מסחרית של החברה שבה נסעו עובד של 'מוביל הכל' וכן מר בורנשטיין.

אין חולק כי על הנגרה הועמס ציוד בכמות גבוהה בהרבה מזו המותרת על פי הרישוי ממשרד התחבורה לשימוש במרכב של נגרה זה. הרישוי של הנגרה הוא ל-2 טון. להערכת רמי הועמס עליו כ-2.5-3 טון. בתחילת הנסיעה, הדבר בא לידי ביטוי בכך שגלגלי הנגרה היו פחוסים. כמו כן, יצול הנגרה (הרכיב המחבר עם המשאית) הגיע לגובה נמוך. בתחנת הדלק הסמוכה למקום היציאה, מילא הנתבע אויר בגלגלים.

פרטי המקרה <

משפחת בורנשטיין, הזמינה הובלת דירה מטבריה לחיפה מחברת 'מוביל הכל'. רמי, הבעלים והמנהל של 'מוביל הכל' ביקר בביתם, על מנת להעריך את נפח ההובלה. כיוון שמדובר היה בכמות גדולה של חפצים, סוכם על העברת המטלטלין על ידי משאית ונגרר בעלי נפח דומה.

בשעות הבוקר החלה העמסת החפצים מבית משפחת בורנשטיין - תחילה על הנגרה, ואחר כך על המשאית. בשעות אחרי הצהריים, לאחר שתכולת הדירה הועמסה על המשאית והנגרה, יצאה המשאית לדרך. במשאית

דואגת לבטח את התכולה.

לטענת הנתבע - הוא לוקח אחריות אישית על כל נזק שנגרם מחמת פעולה שלו, אך אינו מבטח מפני נזקים שאינם נגרמים על ידו.

פסק הדין

שינו: "כל האומנים שומרי שכן הן", וכן נפסק להלכה.² דינו של שומר שכן הוא שהוא פטור מתשלום עבור נזקים שנגרמו לחפץ הנשמר באונס, וחייב בפשיעה ובגנבה ואבדה.

עם זאת, מצאנו ב"דברי הגאונים"³ שמי ששכר בעל עגלה להוליך סחורה, ובעל הסחורה נסע עמו בעגלה, ונגנבה הסחורה בדרך, שבעל העגלה פטור כיון שאינו מקבל שכן שמירה ממש אלא שכן הולכה בלבד. וכעין זה כתב בשו"ת אגרות משה⁴ שבעל עגלה אפילו אינו בגדר שומר חנם, שמסתמא לא קיבל עליו לשמור כשבעל הסחורה עמו. לפי זה, נהג מונית אינו נדון כשומר על החפצים שהנוסעים מניחים במונית.

נראה שאין לדמות את דברי הפוסקים האלו לנדון דידן, שכן בשירותי הובלה השכירות היא על העברת החפצים בצורה בטוחה. השירות כלל העמסת החפצים מקצועית ונהיגה בטוחה, ובזה הוא שונה מנהג מונית שעיקר תפקידו הוא להוביל את הנוסעים.

האם כשומר שכן ממש? הגמרא במסכת בבא מציעא⁵

קובעת ששומר בהמות שהעביר את הבהמה במעבר צד, ודחפה אחת את חברתה וזו נפלה ומתה חייב בתשלומי הנזק, למרות שזהו סיכון סביר שאנשים נוהגים לקחת על עצמם. הגמרא מסבירה שטעם הדין הוא שהבעלים טוען כלפי השומר: 'שילמתי לך בשביל השמירה הקפדנית'. דהיינו, שומר שכן חייב בשמירה ברמה גבוהה יותר מאשר הנורמה הרגילה של ההתנהגות, וזאת משום שהוא קיבל את שכרו על מנת שיהג בהירות רחבה זו.

במשנה למלך⁶ הביא את דברי המהרש"ך שגם לדעת אלה הפוסקים שדינו של אדם שמצא אבדה הוא כשומר שכן, הוא אינו ממש כשומר שכן, כיון שאינו נוטל שכר ממש ולכן כאשר שמר כראוי פטור, ולא מוטלת עליו החובה הנוספת של שמירה מעולה. ה'משנה למלך' וה'קצות החושן' שם דחו דבריו.

נראה, שאין למחלוקת זו נפקא מינה בנדון דידן, שכן ברור שהשכן הניתן למוביל אינו רק על העברת החפצים ממקום למקום אלא גם על הזהירות בשמירה על החפצים ובביצוע ההובלה. על כן, דינו של מוביל בשכן הוא כשל שומר שכן גמור, שחייב גם במקרה של נזק שנגרם מחוסר שמירה מעולה.

שמירה בבעלים עובדת היות הבעלים עם עובד של

המוביל ברכב אין בה כדי לפטור את המוביל. מסוגיות הגמרא המדברת על 'שמירה בבעלים' עולה שדווקא במצבים בהם משתתף הבעלים בפעולות לתועלת ולעזרת השומר - השומר פטור מחיובי שמירה. הימצאות הבעלים כשלעצמה אינה פוטרת מדין שמירה בבעלים.

כיוון שהבעלים רק נכח במקום, אין מקום כלל לדון את המצב כ'שמירה בבעלים' הפוטרת את השכיר מאחריות על החפצים.

לסיכום, דינו של רמי כשל שומר שכן, החייב בגנבה ואבדה. נבהיר, ש'גנבה ואבדה', פירושו של דבר שחייב גם במקרים שאינם בפשיעתו של השומר, כל עוד אינם אונס גמור.

בגיליונות הבאים, נעסוק בהיבטים הלכתיים נוספים של האירוע. ביניהם, האם מדובר בפשיעה, המקרה דומה ל'גניבה ואבדה' או שנחשב ל'אונס'? האם היה הנתבע חייב לבטח את החפצים? ■ **ערך: הרב סיני לוי**

¹ בבא מציעא פ' ע"ב. ² שולחן ערוך, חושן משפט, סימן ש"ו ס"א. ³ כלל צ"ו ס' ע"ז בשם שו"ת שאילת שלום מהדו"ת ס' קצ"ג. ⁴ חו"מ ח"א ס' ע"ז. ⁵ צ"ג ע"ב. ⁶ (פ' הרמב"ם פרק י' מהל' שכירות; ובקצות החושן ס' ע"ב סק"ה).

במסגרת מצומצמת זו, הבאנו רק את תמצית הדברים. פסקי דין מלאים ניתן לקרוא באתר רשת בתי הדין ארץ חמדה - גזית: www.erezhemdah.org/beitdin

ערב עיון

על דמותו של האדם שאיחד את כולנו
באישיותו המופלאה והקורנת

הגאון הגדול הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל

הערב יתקיים ביום פטירתו הט"ז,
יום חמישי כ' באדר א' (24.2)
בבית-הכנסת "אהל ארי"
רח' רבוצקי 98 (פינת רח' ציפמן) רעננה
בין השעות 17:30 - 22:00
דמי כניסה: 20 ש"ח
כיבוד קל
עזרת נשים פתוחה

הציבור מוזמן להתבשר משיעורים
ושיחות בתורתו של הרב והליכותיו
מפי מוקיריו:

הרב יעקב אריאל
הרב אהרון ליכטנשטיין
הרב פרופ' אברהם שטינברג
הרב הסופר יוסף אליהו, ועוד

הערב מוקדש לע"נ ר' אליקים נצל מולדברג ז"ל

א. כרסומי ישראל ושות'

"ארץ חמדה" - בית מדרש לרבנים קהילתיים ברעננה קולט

אברכים מצטיינים בוגרי צבא, דוברי אנגלית, לקראת שנת תשע"ב הבעל"ט

ניתן לשלוח קו"ח ל: steinberg02@gmail.com לפרטים נוספים: הרב יצחק שטינברג 052-7504909

היום, כשהמקדש עומד בחורבנו, איננו זוכים לגילוי האהבה של "ונועדתי לך שם, ודברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים". הצער עמוק והחיסרון כואב, אין תחליף. אמנם, מעט מזער נותר בידנו למחיה. תכנו של הארון הוא ספר התורה. אותה תורה ששמע משה מפי השכינה במשכן ולימד אותה לבני ישראל, התגלמה למילים כתובות, לפסוקים. אותו ענן שאחז בהר סיני בשעת מתן תורה, מילא את המשכן בכבוד ה'. המשכן הוא המשך של הדיבור מהר סיני. ולא נותר לנו אלא לאחוז בפסוקים, להתבונן במילים ולשמוע בהן את הדיבור הא-לוקי הדובר אלינו באהבה מיוחדת. לא לחינם ברכת קריאת שמע, המודה לה' על היכולת לעסוק בתורה, פותחת ב'אהבת עולם'. הרבה דורות של חכמים עומדים לנו לעזר למען נצליח להתבונן ולשמוע.

הקול הא-לוקי ממשיך לדבר אלינו דרך פסוקי התורה, המשנה, הגמרא ועד לרבותינו אנו. הלימוד הכן יצמיח פירות של קיום מצוות, בבחינת עולם העשייה של הקרבנות, האפוף במורא שמים. אך מתוך הוא הלימוד, שמציב את האהבה הכנה - גדול לימוד התורה שהוא מביא לידי מעשה. כזה הוא תלמוד תורה, השקול כנגד כולם ■ ערך: הרב נתנאל לוי

וספר התורה. זה ערוץ של כתב ומילים שהקב"ה מוסר לנו.

המשכן הוא המשך הדיבור מהר סיני, ולא נותר לנו אלא לאחוז בפסוקים, להתבונן במילים, ולשמוע את הדיבור הא-לוקי הדובר אלינו באהבה מיוחדת

דיבור ככלל מגלם בתוכו תקשורת, קשר ואהבה, בשונה מעבודת הקרבנות המגלמת בעיקר מורא וקבלת סמכות. פה פתח המשכן עבורנו השראת שכינה מסוג של אהבה. זו החוויה הנולדת בלבנו כשהארון הוא הכלי הדומיננטי ביותר במקדש.

מי מאיתנו לא רוצה שהקב"ה ישכון בתוכו? בדיוק בעבור זה העניק לנו הקב"ה הזדמנות לבנות משכן במדבר. זו היתה מטרתו. קודם "ועשו לי מקדש" ואחר כך "ושכנתי בתוכם". אמנם, כיצד באה לידי ביטוי השראת השכינה בחיינו באמצעות המשכן? בתור יהודים בדור המדבר, איזה מכלי הקודש במשכן היינו בוחרים ככלי הדומיננטי ביותר עבורנו להשראת השכינה בתוכנו?

רבים חושבים, ובראשם הרמב"ם, כי הכלי המרכזי במשכן הוא מזבח העולה, שכן עניינו של המשכן הוא הקרבת הקרבנות. בעבודת הקרבנות אנו מצהירים על נאמנותנו למלכו של עולם, ומתוך מורא מרומם של עבדי ה' אנו מקדישים לו את רכושנו. לפי עמדה זו המשכן הוא הזדמנות עבורנו לחוש השראת שכינה כעבדים לפני אדון כל, מלאי חויית מורא מקדש.

הרמב"ן, שיטתו אחרת לו בעניין המשכן. הוא מצביע על הארון ככלי הדומיננטי בהשראת השכינה במשכן. כך גם אני מרגיש באופן אישי. עיקר ההזדמנות שנפתחה בפנינו בהקמת המשכן הינה היכולת לשמוע את הקול הא-לוקי מדבר אלינו, ערוץ חדש של השראה. דיבור הבוקע מבין שני הכרובים אשר על הכפורת, דיבור הממשיך את תוכנו של ארון הברית - לוחות

**יש דברים שאתם יודעים עליהם כבר הרבה זמן מראש...
אז למה לא להקדים?**

• מתנות סוף שנה לתלמידים • מתנות חג לעובדים • מתנות לצוות • ועוד

מחירים מיוחדים להזמנה כמותית • 10% הנחה למזמינים עד סוף אדר!

אור עזיון ספרי איכות תורניים
08-8502822 | www.machon.oretzion.com

**השבת הציבורית
היה שותף
בהשפעה על דמותה
של השבת במדינה.
הכנס לאתר "השבת הציבורית"
www.shabbat-z.org.il**

**מעילי פליז
Joseph Kauffman
במחיר מיוחד
לקוראי גילוידת
להזמנות:
054-9544951**

תכנית הגרעין

והשבוע: גרעין תורני חברתי ביפו

שמנו בישראל < גרעין תורני חברתי יפו > **יודעים את מקומנו** < חברי הגרעין גרים בשכונת לב יפו בעיקר, והגרעין פועל בכל רחבי יפו, תל אביב וגוש דן > **באזור מאז** < אלול תשס"ז > **משלימים מניין** < הגרעין מונה 51 משפחות > **הולכים בדרכו** < הרב שלמה אבינר > **הולך בראש** < הרב יובל אלפרט. גדל בירושלים למד בישיבה התיכונית 'נתיב מאיר', לאחר מכן למד שנה באוניברסיטת תל אביב וסיים בבר אילן תואר ראשון בכימיה במסגרת עתודה אקדמאית. בצבא שירת כקצין בשריון ומשרת במילואים כמ"פ. לאחר שחרורו פנה לשיבת 'עטרת כהנים' בירושלים, שם למד 9 שנים ובשלוש שנים האחרונות לימד שם ושימש כקב"ט עד הגעתו ליפו. כיום הוא ראש ורב הקהילה ור"מ בישיבת 'אורות אביב' > **לנגדנו תמיד** < מטרת הגרעין היא קירוב לבבות מתוך אהבה ואמונה בכל גוש דן. אנו מאמינים שהמשימה של הדור היום היא איחוד העם. קירוב לבבות אמיתי מתחיל ממגורים אחד ליד השני. אנחנו מנסים להיות חלק אורגני מהאוכלוסייה המקומית ביפו, לבנות איתה חיי קהילה ומעורבות, לסייע בתחום הרווחה והחסד ולהשתלב במערכות החינוך והתרבות במקום ולקדמן, תורנית ומקצועית, בשיתוף פעולה מלא עם הוועדים המקומיים והעירייה > **רק אצלנו** < אנשים מכל חלקי הציונות הדתית שבאו ליפו עם מטרה מיוחדת - להחיות את הקהילה ביפו, שעד לפני שנים לא רבות הייתה תוססת חיים. מגוון האנשים הוא מאוד מיוחד. ניתן למצוא אנשי חינוך, אנשי הי-טק, קצינים, אברכים ועוד... > **פעילות הדגל** < מדרשת 'פעת'. מדרשה ליהדות המעבירה שיעורי יהדות ל-1,500 תלמידים בשבוע בבתי הספר, בגני הילדים ובמתנסים. המדרשה מעבירה שיעורים בבתי ספר המעורבים יהודים וערבים, ולכן אנו משקיעים מאמץ רב בהכשרת המדריכות והמדריכים. כמו כן יש לגרעין את מדרשת יפו - מדרשת טיולים המעבירה סיורים ואטרקציות תיירות ברוח היהדות. רק בשנה האחרונה ביקרו ביפו 7,000 אנשים, ואנו מזמינים את כולם לבוא ולחוות קצת מן ההיסטוריה של יפו עם חיבור להווה ולעתיד > **לנגב ת'דמעות** < לאחד מחברי הגרעין יצא לדבר עם אבא שהילדה שלו נמצאת באחד הגנים שהגרעין הקים. האבא סיפר לו שמעולם לא עשה קבלת שבת, ולאחרונה בגלל שהילדה כל הזמן ביקשה לעשות קבלת שבת הוא התחיל, ובזכות זה הוא התקרב ליהדות > **אופס...** < בשבת הראשונה של אחת המשפחות ביפו חיפשנו את בית הכנסת שבו היינו אמורים להתפלל. האישה ראתה מרחוק בחור עם זקן וכיפה גדולה אז היא הציעה לי ללכת אחריו. צעקנו לו, הוא הסתובב וראינו שהוא מוסלמי והולך למסגד ממול > **דיבוק חברים** < אנחנו עורכים ערבי ראש חודש לנשים, סעודת פורים משותפת. אחת לשנה יש סיור בעיר העתיקה ביפו במשותף. האווירה בגרעין היא של משפחה אחת גדולה > **דתיים שלובים** < הנכדה של דוד לוי היא אחת מחברות הגרעין > **ללמוד וללמד** < ישנו שיעור קבוע בימי חמישי בערב של הרב אליהו מאל - ראש ישיבת ההסדר. יש כולל יום שישי שבו מלמדים הרב אריק קמחי שיעור באמונה והרב יובל אלפרט שיעור בגמרא. בנוסף, אחת לחודש אנו משתדלים שיבוא רב מהציונות הדתית לשיחה. לאחרונה היו פה הרב משה הגר והרב אלישע וישלצק.

מכירים את חוק 'דתיים שלובים'? מזהים את חברי הגרעין שבתמונות? היכנסו לעמוד של גילידעת בפייסבוק וחיגו אותם!

גרעינים המעוניינים להיכנס למדור מוזמנים לפנות אלינו למייל: gdaat@pisrael.com

בפתח שנת השלושים להסתלקות רבנו הרב צבי יהודה זצ"ל

שיחות הרב צבי יהודה זצ"ל על פרשיות השבוע ביצרו להן זה כבר מסגרת שחרגה משעה - לדורות, שופר להתייחסות האמונית לדור התחייה. לראשונה רואים אור סיכומי השיחות מן השנים תשכ"א-תשכ"ד, בלשוננו המדויקת של רבנו זצ"ל.

מאורות הרציו"ה

שיחות רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל על פרשיות השבוע והמועדים

מהדורת הרב הושע רבינוביץ שליט"א | הוצאת מכללת אורות ישראל

"ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמז ושתלן בכל דור ודור... אפילו בשביל צדיק אחד העולם מתקיים" (יומא לח ע"ב).

נהלך ברגש

המדרין לשב"ש
(חלק שני)

הרב דני אליהו - ר"מ בישיבת ההסדר אור עציון

שאלה מהם השיקולים הנוספים שעלי להתחשב בהם בתהליך בחירת הישיבה לשנה הבאה?

תשובה בשבוע שעבר הדגשנו את חשיבותו המכרעת של ראש הישיבה לטיפוח דמותו הרוחנית, וכן את גודל המקום כרכיב משמעותי בתהליך הבחירה.

הפעם נפתח באמירה עקרונית נוספת: עליך להחליט על שלוש-ארבע ישיבות שאליהן אתה מתעתד להגיע בחודשים הבאים. אם שהית באותן ישיבות ומצאת בהן מעלות רבות אך עדיין אתה חש שלא מצאת את שאהבה נפשך, ייתכן בהחלט שיש מקום לשקול ולחפש ישיבה נוספת, אך עליך לדעת שישנם סיכויים רבים שגם אם תלך לישיבות נוספות לא תמצא ישיבה התפורה בדיוק למידותיך. אדרבה, לפעמים אנו נכנסים ללחץ כי הזמן הולך ומתקדם ואנו טרם מצאנו את מקומנו. תחושה זו גורמת לנו לעשות מעשה ולהמשיך ולחפש, אך פעמים רבות חיפושים אלו הם ללא תכלית ורק מעצימים לנו את תחושת הבלבול. תחת זאת, עליך להשקיע מחשבה בטרם אתה נוסע לשב"ש איזה ישיבות ברצונך לבדוק, ולבחור אחד מתוך אותם מקומות שבהם ביקרת.

אם אתה מתלבט לגבי הקו הרוחני שאתה מחפש בישיבה, כדאי שתנסה ישיבות שאינן זהות לחלוטין. לאחר שיהיו בידך רשמים מאותן ישיבות, כדאי שתשוב אליהן פעם נוספת כדי להיות בטוח האם התרשמותך הראשונית הייתה נכונה. כמו כן, כדאי מאוד להכיר את המקום שבו אתה עשוי ללמוד בשנה הבאה, גם בימות החול וגם בשבת. השב"ש כיום הינו קצר מאוד, ובמהלך יומיים עדיין אינך מכיר די את הישיבה. נסה לבקר בשבת במקום בו אתה מעוניין ללמוד. השבת מהווה את הכתר של ימות השבוע גם בישיבה. בשבת אתה נפגש עם התורה של הישיבה לא רק בדרך של לימוד הגמרא, אלא דרך שירה וריקוד. חוויה זו עשויה לעזור לך בהחלטות. הליכה בקבוצה גדולה לישיבה, לכאורה יש בו מן היתרון.

אחרי ששהית כארבע שנים ויותר במקום מסוים, קשה לך לחשוב על עצמך בלי אותם חברים טובים. אולם, עצתי היא דווקא להימנע מהליכה לאותה ישיבה יחד עם קבוצה גדולה של חברים. ראשית, בשנה הבאה אתה מתחיל התחלה חדשה ויש לך הזדמנות להכיר אנשים חדשים בעלי דעות מגוונות. לקבוצה גדולה יש נטייה להתחפר בתוך עצמה ולא להיפתח לכלל תלמידי הישיבה. קל ללמוד בחברותא או לגור בחדר עם מי שאתה מכיר כמו את כף ידך, אך הרבה יותר מועיל להרחיב את חוג חברים מעבר לקיים.

בנוסף, קיימת גם סיבה עקרונית בהרבה. ישיבה היא מקום המאתגר את עולמו הרוחני של האדם. פעמים רבות, חודשים ספורים בישיבה גורמים לאדם לחשוב מחדש על מוסכמות שהשתרשו אצלו במשך שנים רבות. היכולת לשנות תליה בעצמאותו של האדם. ככל שתלך עם קבוצה גדולה יותר כך, מבלי שתשיים לב, אתם עשויים לשמור על הרגליכם הקודמים ולא לאפשר לאף אחד מכם להשתנות.

אתן לך דוגמה: למשל, החלטת להתחזק בתפילה, אולם אתה נבון לעשות שינוי זה מחשש מהערוותהם הציניות של חברים: 'מה קרה שנהיית צדיק...'. וכן הלאה. דווקא הליכה לישיבה עם ידיד אחד או שניים עשויה לאפשר לך לפרוח ולעלות ביתר קלות.

ישנן נקודות רבות בהליך ההכרעה. מפאת חוסר המקום נציין אותן רק בראשי פרקים: המרחק מהבית, דעתם של ההורים, דעתם של מחנכך, תנאים פיזיים ועוד.

אם לאחר כל ההדרכות הללו אתה עדיין מתקשה להגיע להחלטה חד משמעית, עליך לבחור במקום בו חשת טוב בזמן שהותך. עליך להגיע להחלטה ברורה ולהאמין בהצלחתך באותו מקום. אם תבוא מתוך גישה של נכונות לעבוד ולא תיבהל ותילחץ מחסרונות שבוודאי קיימים, אין לי ספק שתפרח ותעלה מעלה מעלה.

חילך לאורייתא ■

קהילות ובתי כנסת יש לכם במה!

מחפשים ארון קודש לבית הכנסת שלכם?
ואולי פרוכת חדשה?

רוצים למסור ציוד או ספרים שהקהילה שלכם כבר לא צריכה?
מחליפים ספסלים או סטנדרים וחבל לכם לזרוק את הישנים?

גילוי דעת מתגייס לטובת הקהילה שלכם!

שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com את פרטיכם ואת פרטי החפצים

שברצונכם לתרום או לקבל,

למכור או לקנות עבור מוסדות הקהילה שלכם,
ואנחנו נשתדל לפרסם על בסיס מקום פנוי.

גילוי דעת
גילוי דעת

דרושים

«אנו זקוקים בדחיפות לתרומה עבור ספר תורה שנכתב עבור מותפלי בית כנסת 'רדליך' בגבעת שאול, ירושלים. הספר נכתב לאחר שכל ספרי התורה הישנים שהיו בו נמצאו פסולים ללא אפשרות לתקנם. ניתן להקדיש עמוד או פרשה להנצחה. בהמלצת הרב נריה גוטל. פרטים: בצני גודינגר 02-6513406 -

«באוניברסיטת חיפה, בניגוד לקמפוסים אחרים בארץ, בית הכנסת הינו מקלט זעיר שהונחו בו מספר כיסאות ושולחנות בית ספר.

נשמח לקבל בתרומה תרומה של מושבים לבית הכנסת. לפרטים: אביתר שרגאי - 050-7676824.

«קהילה חדשה וצעירה באפרת זקוקה לתרומה של פרוכת לארון קודש. כנו כן, נשמח לקבל עמוד קטן לחזן.

לפרטים: יוסי - 0508755339 | אלעזר - 0503200159.

למסירה

«בית הכנסת 'רומה' בתל אביב מעוניין לתרום ספסלים ישנים לדגל החלפה לחדשים. לפרטים: אהרון - 050-3121058

והאגודות. האגודות ששולחות את הבנות לכל החורים האלו, יודעות ומעלימות עין.

הן מחכות לאסון! מחכות לאסון שממנו כבר לא תהיה דרך חזרה. מחכות לאסון שיוציא אותן מהתרדמת שבה הן נמצאות, מהשאננות הממכרת, הנוחה כל כך. והן יודעות שמספיק אסון אחד שייפול עליהן, ואחרי זה הן כבר לא יוכלו להמשיך כך.

למה לחכות? פרצה קוראת לגב, ובנות צנועות וחזרות שליחות שעומדות בטרמפיאדות בכל רחבי הארץ? והמבין יבין.

ונכון שכתוב בתקנון לבת השירות הלאומי שהנסיעה בטרמפים אסורה בהחלט, אבל כמו שאמרה לי הרכזת שלי כשהכרתי לה את הסעיף הזה: "אז כתוב, אז מה?"

אל תזדעזעו, אל תעמידו פני מופתעים, אל תגידו שלא ידעתם ושאתם כן אז היה אפשר למנוע. כשהאסון שאתם מחכים לו יגיע, הוא יהיה על מצפונכם.

בלי תירוצים. התמודדו עם המצב עכשיו, או שחלילה תיאלצו להתמודד עם האשמה אחר-כך.

ספיישל, היא אמרה שתחזור אלי. אחרי שבוע חזרתי אליה, ושוב אותה שיחה ושוב הבטחה לתשובה בקרוב. ומה אומר, אפילו עקשנית שכמוני התייאשה בסוף. הרי כבר סוף השנה ואין כבר טעם.

אין שום טרמפ באופק. ראשון בבוקר, כולם יוצאים מהיישוב, אף אחד לא נכנס. והיא, היא יודעת שאני ועוד מאות כמוני עומדות עכשיו בטרמפיאדות ברחבי הארץ, נואשות לדעת למה לאף אחד זה לא מזיז.

מכנית מאותה תעצרת ליד: תפילותי נענו, מבט של הכרת הטוב לשמיים. החלון נפתח. איך לא. זה גבר. מצד אחד, אמא שלי 'תהרוג אותי' אם אעלה; מצד שני, אני יכולה להיתקע כאן עוד שעות; מצד שלישי, יש לו כיפה (אפילו אחת גדולה...); מצד רביעי, בימינו זה כבר לא אומר הרבה; מצד חמישי... המיזוג שבאוסו קורא לי אבל גם ההיגיון.

מאות בנות שירות ברחבי הארץ נוסעות כל שבוע בטרמפים. לא מתוך בחירה, לא מתוך עצלות, לא מתוך קמצנות אלא מתוך חוסר אונים! ואף אחד לא פוצה פה, ואף אחת לא מתנגדת. האמת, לא נראה כאילו למישהו בכלל אכפת.

יום ראשון. חם. תיק ענקי על הגב. רבע שעה הליכה לטרמפיאדה, וזה אחרי שתי רכבות. להיצלות זאת לא מילה. מגיעה לטרמפיאדה - עד כאן החלק הקל. מושיטה יד. זוכרת איך בתחילת השנה הרגשתי בושה מסוימת להושיט ככה יד. סוג של קבצנות.

חושבת עליה, האחראית על בנות השירות מטעם האגודה שבה בחרתי להתנדב. אבל זה לא ממש משנה מי היא, הרי כל האגודות אותו הדבר. יושבת לה תחת מיזוג האוויר. כמה דיברתי איתה בתחילת השנה, ביקשתי, התחננתי. רק לא טרמפים. הסיוט הכי גדול של אמא שלי. ומה היא ענתה אז? שום דבר מועיל. רק חס וחלילה שלא אסע בטרמפים, הרי זה על אחריותם...

"אז איך?" שאלתי, מצפה לתשובה הגיונית אחרי הפעם האלף שהסברתי לה "לא, אין אף אוטובוס שנכנס לחור הפצפון הזה שאני משרתת בו". שתיקה מביכה מצדה הביאה אותי לשאול לגבי אופציה של מוניות, שאלה שהכתה את הבחורה הממוזגת בהלם מוחלט. אחרי שטיפה של חמש דקות בעניין התקציב הדל וחוסר האפשרות לשלם לכל בת שתחפוץ בכך על מוניות

תגובת מנהל 'עמינדב', הרב צבי במברגר:

"ככלל אני לא מכיר ולו מקרה אחד בעמינדב שבת משובצת ביישוב שאין אליו פתרונות תחבורה, אולם במקומות חריגים אנחנו מאשרים מוניות. אם בת השירות הנ"ל היא מעמינדב אני אשמח שתתקשר ואפתור לה את הבעיה במקום. בנוסף, בנות השירות מקבלות עפ"י דיווח שלהן סכום כסף מכובד כל חודש בנוסף לדמי הכיס, שנועד לכסות בדיוק נסיעות כאלה שאינן ממומנות, כך שהבנות הזקוקות לכך יכולות להזמין מונית או לבקש ממישהו שיסיע אותן תמורת תשלום".

מהאגודה להתנדבות - שירות לאומי נמסר כי:

"קיימת הנחייה ברורה האוסרת על נסיעת מתנדבים בטרמפים בשל הסיכון הביטחוני והבטיחותי. האגודה פועלת למתן פתרונות תחבורתיים נאותים לכל המתנדבים על מנת להימנע מנסיעה בטרמפים. במידה וישנם מקרים נקודתיים בהם קיימת בעיה תחבורתית, הנהלת האגודה תפעל באופן מיוחד כדי לפתור את הבעיה ולהעניק למתנדבים את התנאים הכי טובים, נוחים ובטיחותיים בכדי שיוכלו למלא את משימתם החשובה למען הקהילה והחברה על הצד הטוב ביותר".

לא נמסרה תגובה מאגודת 'בת עמי'

גילוי דעת
חברת גילוי דעת

כן כולל שירות!

בת שירות לאומי, מגיעות לך הטבות!

אנחנו גילוי דעת מאמינים שבדיוק כמו לחיילים, גם לך מגיע ליהנות מהטבות ומהנחות בחנויות, במסעדות ובבתי עסק שמעריכים את העשייה שלך.

זכית להטבה כי את בת שירות? ספרי לנו ונפרסם!

שלחי אלינו מייל ל: gdaat@pisrael.com וציני את שם בית העסק, את ההטבה ואת פרטייך המלאים. יחד נעודד את בעלי העסקים להכיר בזכויותיך שלכן ונקדם את המודעות לחשיבות השירות הלאומי. זה בידיים של כולנו!

בעל עסק מעניק הטבות לבנות שירות לאומי? שלח לנו פירוט למייל ואולי תזכה בפרסום חינם!

שי מתוק יישלח לבנות השירות שישתתפו במבצע

אני בת שירות
וזכיתי עקב כך בהנחה
על סך 10%
ב'הול-בייגל'
(בקניה מעל 20 ש"ח).
מדובר בסניף הרשת
בתחנה המרכזית
בירושלים, אך ככל
הידוע לי ההנחה קיימת
בכל סניפי הרשת.

היבואנים של מותג
הפליזים FETEX בישראל,
מציעים הנחה של 10%
לבנות שירות לאומי שיפנו
אלינו. המעיל מגיע גם
בדגם נשים שיתאים לבנות
השירות. ניתן להתרשם
מהמעילים באתר שלנו
www.fetex.il
נשמח להיות בקשר.
לפרטים: 050-9498088 עדי

תחנת הטלוויזיה אל-ג'זירה, התחנה שופכת שמן רותח על מדורת האירועים במזרח התיכון. זה ערוץ של ג'יהאד תקשורתי נגד המשטרים הערביים, נגד ישראל, נגד ארה"ב ונגד כל תרבות המערב. צריך היה מזמן לסלק את התחנה משטחי מדינת ישראל ת"ק על ת"ק פרסה.

אובמה כמעט שנתיים אחרי שהחניף לעולם הערבי בנאום קהיר, נשיא ארצות הברית הנוכחי נראה בעולם הערבי והאיסלאמי כנמר מנייה. הם הבינו שהוא יודע לקשקש הרבה אבל לא עושה כלום. כלום לא יצא מנאום קהיר, ועם כל הדיבורים על איראן הוא עוד לא עשה כלום. נמר מנייה.

פלסטינים הרבה מהציבור בעולם הערבי שונאים את הפלסטינים, אבל משתמשים בדאגה להם כעלה תאנה להסתיר את בעיותיהם הפנימיות.

איראן המהפכה באיראן בהחלט יכולה להיות המודל של המהפכה במצרים, אם תתרחש. במידה והאחים המוסלמים ישתלטו על מצרים, הם ככל הנראה יסגרו את השגרירות הישראלית בקהיר ואת זו המצרית בתל אביב, וידברו קשות נגד ישראל. בהמשך, כשהם יגלו שהם צריכים להאכיל 85 מיליון איש, אישה וילד, הם יתמקדו בבעיותיה הפנימיות של מצרים ויניחו את ישראל לנפשה. אולם, אם איראן עצמה תיכנס לתמונה, התסריט יהיה אחר.

מובראק אסור לישראל להתערב במה שקורה במצרים. זה תהליך טבעי שאסור לנו להיות מזוהים איתו. לא לתמוך ביציבות משטרו של מובארק ולא לתמוך במפגינים.

אסור לנו לנקוט עמדה במהומות במצרים < אבל הפיכה עלולה להפוך את מצרים לאיראן > ולגרור תגובות בכל המזרח התיכון

תקווה התקווה המאפיינת את התקשורת בארץ ובעולם סביב המהומות במצרים אינה במקום. שחרור הלחץ של הדיקטטורה המצרית עשוי לשחרר יחד איתו את הכנופיות האיסלאמיות שהיו עד עכשיו מדוכאות על ידי השלטון. דבר זה יכול להביא להתנקשויות בכל אלה הנראים ביניהם כמייצגים את תרבות המערב החילונית והמתירנית. מנגד, גם ארגונים קומוניסטיים, נאצריסטים ואחרים עשויים לנסות לקחת את המושכות, ובתוספת פעילות של האחים המוסלמים זה יכול ללבות את האש המכלה כל חלקה טובה שנשארה במצרים.

דמוקרטיה קשה לדבר על סיכוי לכינון דמוקרטיה במצרים. דמוקרטיה היא עוגה המורכבת מחומרים המעוררים אלגיה קשה בחברות ערביות ואיסלאמיות: זכויות מיעוטים, זכויות נשים, חופש דת, חופש מדת, חרות הבעת הדעה, חופש התארגנות - כולם מנוגדים לאיסלאם ולתרבות המזרח התיכון. דמוקרטיה צריכה כמה מאות שנים של חינוך כדי שתתקבל כלגיטימית במזרח התיכון.

האחים המוסלמים תנועה פוליטית-דתית איסלאמית, השואפת לסלק את הכיבוש הזר - בריטים או עושי דברם, כמו מובארק; את תרבות המערב - בעיקר כל מה שנוגע למעמד האישה: לבוש מודרני, יציאה ללימודים ולעבודה בין גברים, שימוש באינטרנט ובטלפון סלולארי; ולהחיל את ההלכה האיסלאמית - השריעה על כל האוכלוסייה במצרים, לדוגמה: לקצוץ ידי גנבים, להלקות שיכורים, לסקול סוסות.

תוניס בהחלט יש קשר בין המצב במצרים לבין המהפכה האזרחית שהתחוללה בתוניס זה עתה. המזרח התיכון מתפקד בימינו כמו דומינו ראלי: בהתחלה המהפכה בתוניסיה, אחר כך המצב במצרים כיום, ובהמשך אולי גם סוריה, ירדן, אלג'יריה, תימן, מרוקו ומי לא.

מזרח תיכון חדש אנחנו צריכים לחשוב ממצבן המעורער של השכנות שאיתן אנחנו עושים הסכמי שלום. עלינו לנקוט את כל אמצעי הזהירות, ובעיקר להישאר לעולם ועד בשטחים הפתוחים של יהודה ושומרון.

אל-ג'זירה בפרסום מסמכי המשא ומתן בין אבו מאזן לישראל על ידי

מי נגד מי? האם מצרים תהפוך לדמוקרטיה? ואן זה ישפיע על ישראל? פנינו למזרחן, ד"ר מרדכי קידר ממרכז בגין-סאדאת למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת בר-אילן, שיעשה סדר במהומות במצרים, כי אובמה יודע רק לדבר

כן שיר ו... אל החופש! ואז כשסוף סוף אני מניחה את עצמי בכבודות על הספה, נשמע קול קטן ובכייני מכיוון חדר הילדים. מה קרה? אני ממחרת בדאגה. "אמא, משעמם לי!" מביאה הפעוטה את מכת המחץ משעמם, בטח משעמם, מישוה הבטיח שלישון זה מעניין? לזה אין לי תשובה. נסתתמו כל טענותי. משעמם זו בהחלט טענה חמורה. מה יש לי לעשות כדי להפוך את תהליך ההירדמות למעניין? הרי זה יפגע בסיכוי ההירדמות, ולכן אין סיכוי שאני עוברת כעת לצד של המעניינים. "את רוצה לישון במיטה של אמא?" אני שואלת ביגון. "כן!!" מאירות עיניה. לישון במיטה של אמא. עכשיו לישון זה מעניין...

בשלב זה אני מאמינה שאכן זכיתי ביושר בשעת האיכות שנתנה לי עם בעלי. אלא שברגע שאנחנו שוב מתיישבים לנו בנחת על אותה ספה, מציץ לו ראש בלונדיני קטן ומאפשר מחדר השינה ומדדה לעברנו בשמחה. 'ביזה' (טלוויזיה), הוא מודיע לנו. 'לישון!' אנחנו פוקדים, ואז הוא נותן את שורת המחץ שאין אבא שיעמוד מולה ולא יעדיף לזוטר על כל זכות החלטה בביתו שלו: 'רוצה איאות אבא (רוצה לראות אבא)? לא טלוויזיה, את אבא הוא רוצה לראות, הוא התגעגע. אביו אוסף אותו לחיקו בשמחה, נרדם לאישו (האבא, לא הקטנצ'ק), והפעוט יושב לו מחוץ, צופה בחדשות ומרדים את אביו שוב. לילה טוב...

כן שנתיים, יודע גם הוא לעמוד על שלו. 'ספר אלי (שלי)', הוא מתעקש. נ, טוב. גם לו יש ספר וכנראה זכויות בבית. אז נקרא שני ספרים. לא נורא, אני חושבת לעצמי. 'אמא גם זה, הבאתי מהגן', מוסיפה בתי עוד ספר לערמה. נו, הביאה מהגן, אפשר להתווכח? הרי יש עניין להתייחס לחומר הלימודי ששולחת הגננת. 'טוב', אני מודיעה בפסקנות, 'לישון'. 'אמא, שכחת עכשיו סיפור מהראש!' קוראת הקטנה עם דמעות בעיניה. כמובן, עכשיו סיפור מהראש. בשארית כוחותי אני דולה מראשי סיפור שאולי פעם שמעתי על נסיכה כלשהי, ומוצאת בסוף גם מוסר השכל כדי לחתום את הנושא.

בינתיים השעה 20:30 מזדחלת לה מאחורי כתפי. בעודי חומקת לכיוון הדלת המפתה והיציאה אל החופש, קוראת קטנתי בטון פדגוגי: 'אמא, מה שכחנו?' 'מה?' אני תוהה בלב כבד. 'שיניים' היא קוראת בניצחון. אהה, בוודאי. טוב, נו. אני מביאה שתי מברשות שיניים ומוודאת שהם לא רק לועסים את המברשת אלא גם מניעים אותה מפעם לפעם מצד לצד.

השעה כבר 20:45. בטח השעה שלי לישון, אם לא שלהם. 'לילה טוב', אני קוראת. 'אמא - שיר', כמובן, בלי שיר לילה טוב אי אפשר. איזו אמא פולנייה, (או מעורבת, כמוני) לא תשיר שיר לילה טוב לילדיה, הרי מדובר ממש בפגיעה באמנת ז'נבה. ו'אמא - שמע ישראל' כמובן. חשוב וחינוכי לדורות הבאים. אם

לפני כשנתיים, כשילדי עוד היו פעוטים, יצאנו יחד להצגה של תיאטרון 'הקרן'. ההצגה סיפרה על אמא מסורה שמנסה להשכיב את בנה לישון, והוא מוצא אינסוף תירוצים להישאר ער עוד קצת ולהתיש את אימו עד דמעות. אני, אמא צעירה בזמנו, חשבתי בליבי בגאווה שילדי הולכים לישון 'חת ושתיים', ומי הם אלה שאינם מסוגלים לומר 'לך לישון' ופשוט להטיל עליו את מרותם. אלא שחלפו השנים, ופתאום גיליתי הזדהות מטרידה מעט עם דמות האם בהצגה.

סאגת ההשכבה לישון, כך אני מבינה היום, היא כנראה מנת חלקם של רוב האוכלוסייה, אולם ילדיי שלי מפליאים בהצלחתם להעביר את טקס ההשכבה מזמן סביר של חצי שעה ל-3 שעות לפחות. הערב מתחיל באמבטיה, שכוללת השפרכות וארגון מחדש של האמבטיה, וממשיך בהכנת ארוחת ערב שמלווה בצרחות בסגנון: 'עוד מיץ', 'לא אוצה' (רוצה), 'קוטג', 'ואוצים איצה' (פיצה). כאן צלחנו את החלק הקל של המשימה, אלא שכעת נותר החלק שדורש כישורי משא ומתן ניכרים. רצוי שניציגי השלום באשר הם יבואו להאזין ליכולת המשא ומתן של זאטוטים בעודם שוקלים האם בדעתם לישון בשעה המוקדמת שבע בערב, שמונה בערב, תשע בערב... וכן הלאה.

'סיפור', קובעת הקטנה. 'כמובן', אני אומרת. ספרים זה חינוכי והכרחי להתפתחות. אלא שהקטן, כבר

יוצאת מדעתה

תודה לאיל מלמד-כהן

שנתן לנו את הרעיון בעמוד שלנו בפייסבוק

גם לכם היו פדיחות בדייטים?

גם לכן נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני?

שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com

פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבועות בקומיקס.

בקרו באצלכם...

ציירה: תיקי עדרי

אליק מנהל חברה יקרי

מעל שנתיים עבדנו יחדיו. שנינו דתיים, נשואים ובעלי משפחות. אני משתדלת לבצע את תפקידי ביעילות מרבית. פונה אליך תמיד בצורה מכובדת, ולעולם לא רק בשמן הפרטי, שאתה הרי מנהל. נכון, דיברנו רק בעניני עבודה. מעולם לא יזמתי שיחות פרטיות על מזג האוויר או על בעיות המזרח התיכון. ביצעתי נטו את עבודתי המקצועית. זכיתי לשבחים רבים מהלקוחות. שבחים שהגיעו כל הזמן גם לאוזניך. בבוקר בהיר עם הגעתי למשרד חיכה לי על השולחן מכתב פיטורים. המומה וחיוורת פניתי אליך. מדוע? שאלתי. האם עשיתי משהו שאני לא יודעת עליו? אתה בקור רוח השבת שפשוט אין כימיה בינו. ואני שואלת: האומנם?

הלא אנשים דתיים אנחנו, ואני את תפקידי המקצועי ביצעתי. על איזה כימיה אתה מדבר? כעת אני יושבת בבית מובטלת, לא כל כך יודעת מה להסביר לבעלי, לילדי, למשפחתי הרחבה ולחברות ששואלים מה ה'פשע' שביצעתי. כולם ידעו וראו עד כמה עבדתי קשה. לא, אינני מצטערת על שניהלתי מערכת יחסים מקצועית. גם מקום עבודתי הבא אין לי שום תוכניות להיות חיכנית וידידותית על מנת לזכות במקום עבודה. חורה לי מאוד שתרבות העולם החופשי מתורה ומצוות החלה מחלחלת גם למחוזותינו, ושהעבודה בכפיפות למנהל, ואפילו דתי, הופכת להיות התמודדות קשה ומורכבת. הגיע הזמן לדבר על זה בקול,

מנהל החברה

שאלה:

תמיד חלמתי על התקופה בה הילדים כבר יגדלו, שכבר אין אחראיות בעבודה, ואני יכולה להקדיש הרבה יותר זמן לזוגיות. הזמן אמנם הגיע, אך המציאות לצערי רחוקה מהחלום... יש לנו זמן אמנם, אך לכל אחד עיסוקים משלו, והזמנים המשותפים עניים מרגשות. האם ככה זה בשלב הזה של הקשה, או שאוכל באמת להפוך תקופה זאת לאידיאלית?

תשובה:

הנכדים וכו' - הכל ביחד. נצלו כל הזדמנות בשביל שיחה. שיחה הבאה מן הלב, מן הרגש. עברתם יחד שנים רבות של חיים משותפים, אם תשזרו בהם רגשות חיוביות ותזכרו ברגעי האושר תעניקו לעצמכם זמנים של עונג ושל שמחה משותפת.

השמחה איננה פרי של המקרה או המזל. שמחה היא תוצאה של מחשבה, החלטה ועבודה עצמית ומשותפת. אל תחכי לה, הזמיני אותה! היא אורחת של כבוד שדורשת השקעה. אם תתייחסי אל להשתוקקותך לשמחה בהתאם, היא תשוב ותבקר בביתך. השמחה שוכנת בנו כאשר יופי רגשות הלב מתבטא, היא מתמדת כאשר היא פרי עמלנו.

החסידות מלמדת אותנו כי עיקר האדם אינו יכולתו האינטלקטואלית, כי אם יופי רגשותיו המתוקנים. ההצלחה האמיתית היא פרי של עבודה עצמית, מיגעת לעיתים, על ה'אני', על המהות העצמית של האדם.

כשלבך כואב, למילים שלך יש ניחוח של מכאוב. בצורה לא מודעת בן זוגך ירגיש אשמה. האשמות והצדקות הדדיות יתפסו את מקומו של הדו-שיח. לפעמים רגעי הדיאלוג נשארים שטחיים ועקרים, משום שאינך מעיזה להתבטא מחשש לפגיעה או לעורר כעס אצל בן זוגך. צריך ללמוד לנהל את השיח. גם לכך עוד לא מאוחר.

אל תותירי על חלומך, הוא אינו חזיון תעתועים. גם הדורות הבאים ייהנו מפירות המאמצים שלך. ב"ה תהוו דוגמה ומופת לילדיכם ולנכדיכם.

לזוגיות יש ערך מעבר לבני הזוג עצמו, כי זוגיות מתוקנת מקדמת את הטוב בחברה. בעזרת הקשר הזוגי ניתן באופן אופטימאלי להבין וליישם את המוסגים של 'נתינה וקבלה' ושל 'השפיע ולהיות מושפע' שהם יסודות חשובים בהתנהלות בעולם באופן כללי.

חיי המשפחה והעיסוקים המקצועיים דורשים השקעה רבה, ולפעמים קשה לשלב ביניהם כך שההצלחה באחד לא תהיה על חשבון השני. זה המצב אותו את מתארת. כל חיך היו ספוגים בערכים של תורה, ואת מודעת לחשיבות העליונה של השגת שלמות בחיי זוגיות. 'שלום בית' אינו מסתכם בהיעדר מריבות בין בני הזוג, הוא יצירה אומנותית של שלושה שותפים: הבעל, האישה והקב"ה. את רוצה לנצל את החופש החדש שלך בזמן ובמרחב למימוש של אמת פנימית ויסודית.

עבור הפילוסוף היווני אפלטון, חיי המשפחה הם מכשול להתפתחות האישית והאינטלקטואלית של האדם. כך אמנם נהגו ביוון של ימיו- מי שנושא בעול חברתי או בהנהגת הציבור פתור מן. רק האזרח הפשוט חייב להקים משפחה. היהדות נותנת לנו מבט שונה לחלוטין. חיי הנישואים הם מיקרוקוסמוס של התנהלות האדם בעולם. חיי הנישואים הם בית הספר הטוב ביותר ללימוד החוקים והדרכים לניהול היחסים בין אדם לחברו ובן האדם ליוצרו. מעבר לכך, כל זוג המצליח להגיע לידי שלום בית מחזק את שכינת ה' בעולמו, ומקדם את שלום העולם. בניגוד לגישה האפלטונית, התא המשפחתי, והזוג בפרט, הם המפתח להבנת דרך ניהול העולם הזה ועל ידי כך לנהל את העולם בצורה טובה ויעילה יותר. אי אפשר להנהיג את העולם מבלי להכיר ולנהל את רגשותינו.

ההבנה והביטוי של הרגשות הם יסוד למימוש עצמי, ולמימוש הזוגיות שלכם. זה מה שאת מנסה לשקם היום, ובצדק. אף פעם לא מאוחר מדי וכל טעות ברת תיקון.

אתם צריכים ליצור לכם זמן איכות, לטייל יחד, למצוא את הפעילויות המהנות לשניכם. אפשר ללמוד יחד, לעסוק בספורט, לבקר את

דעת ילדים

(נפרסים מתוך מנצח)

ריבוע קסם והיגיון

3	2	1
		2
		3

1. נדלק על איש בריא (כ"ז, כ')
2. הצג הצבעוני מסתיר (כ"ז, ט"ז)
3. הוא נמצא ממול (כ"ו, ל"ה)

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

חידת השבוע

ללא אזהרות מראש

פתרון ריבוע הקסם מהשבוע שעבר:

6	7	8
3	2	7
4	3	8

הזוכה:
אוהד לוי מרחובות

שו"ת מהאגדות

שאלה: כנקמה על הלנת שכרי, החלטתי לחטוף את כל ילדי העיירה על ידי נגינה - האם מותר לעשות זאת גם בשבת? (החלילן מהמליון)

תשובה:

זה חילול שבת כפשוטו.

פיצוחים

חידת השבוע

ללא אזהרות מראש

עיינו בבקשה,
בתחילת הפרשה -
פרשת 'תרומה'
אלא מה!
ומצאו מלה שאותיות לה שתיים -
המופיעות גם בירושלים,
ורשי"י מכניס לתוכה ולא בכח -
את בכורו של נח!

חידה בחרוזים לשולחן השבת **מאת מרדכי פרימן**
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

הפסוקים הם: פרק כ"א פסוקים כ"ו וכ"ז: "וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו... לחפשי ישלחנה תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו... לחפשי ישלחנו תחת שנו. **הזוכה: יהלי צנירט מירושלים**

הפרסים מתנה:

זה עונג שבת

גילוי חדש

מכללה חוקרת בכנס מחקרים של מכללת 'אורות ישראל', המכללה הדתית לחינוך הגדולה ביותר בארץ, הוצגו עשרות מחקרים של חוקרי המכללה בתחומי החינוך, ההיסטוריה, פענוח כתובות היסטוריות ועוד.

בין היתר ד"ר אייל דוידסון הראה פענוח של כתובות מלפני כ-150 שנה, המצביעות על הקמת תלמוד תורה ספרדי בירושלים, ד"ר יוסי זיו, מרצה לתלמוד ופרשנות המקרא, הראה סימוכין לכך שמנהגי יהודי אתיופיה מקורם בתקופת טרום התלמוד והמסנה והראה סימוכין לכך בכתבים עתיקים. מחקר נוסף של ד"ר פאני הירשנברגר בדק את הקינות של יהודי מרוקו. בין השאר ציינה ד"ר הירשנברגר שהקינות כמעט עברו מן העולם, ואינן קיימות בתרבות הישראלית, וכי חלק ממטרת המחקר היא לאסוף את הקינות ולהציל אותן משכחה ואבדון בתהום הנשייה.

עוזב את העיר 'טוסקנה בגליל' הינה הרחבה קהילתית הצמודה למושב חקלאי המאושר לתיירות - כפר שמוא. ההרחבה שוכנת על רכס אמירים בגליל העליון, ומשקיפה לנוף גלילי מדהים ביופיו, הר מירון, הר כנען, החרמון והכנרת. למרגלות ההרחבה זורם נחל עמוד ובסביבתו יערות ושמוורות טבע. המושב מצוי באזור עדיפות לאומית א' - על כל המשתמע מכך.

ההרחבה הקהילתית מתוכננת לבניית 120 יחידות דיור בשני שלבים. בנוסף, ייבנה מלון ספא ייחודי בו 125 סוויטות אירוח ומרכז מסחרי. יש להדגיש כי בניית המלון והמרכז המסחרי יתרמו רבות לפעילות החברתית והמסחרית ביישוב ובסביבתו, וכן יהוו 'מונף' לעליית מחירי הנדל"ן ביישוב ובסמוך לו.

פרויקט 'טוסקנה בגליל' נמצא בשלבי התחלת שיווק ומכירות שלב ב'.

לפרטים: 1-700-500-107 | 050-2188507, או באתר: www.romgalil.org.il

למשפחות וינברגר וביגון היקרות

קבלו ניחומים
על פטירת הבן, הנכד

שילה אריאל ז"ל

בן דניאל והדס צביה יבדלח"א

בבנין בנימין, ציון וירושלים תנוחמו

כל משפחת

❖ **פרסומי ישראל ושות'**

לאסתר ומרדכי חזון

ניחומים מלב כואב

על פטירת האם ע"ה

אשת מנהיגות, אצילות וענוה

זכתה לעלות לארץ ישראל

כהגשמת אמונתה הגדולה

בבנין הארץ תנוחמו

אוהבים וכואבים

כל משפחת

❖ **פרסומי ישראל ושות'**

בעלה את שירת ירושלים על ראש שמחתנו

פרסומי ישראל ושות'

שירת ירושלים

באולמי שירת ירושלים תיהנו מאירוע מרגש, מנוף ירושלמי מרהיב ומשירות מסור מכל הלב.
בואו לחגוג בשירת ירושלים, זה מתגנן בדיוק לטעם שלכם.

אולם מעוצב לאירועים ולכנסים | עד 600 מוזמנים | מיקום בכניסה לירושלים
אפשרות לחופה תחת כיפת השמים | שתי כניסות נפרדות | מבחר אפשרויות קייטרינג | חניה צמודה

אולמי שירת ירושלים, רח' כנפי נשרים 64 ירושלים | 02-5002324 | 050-4140430